

Til lovforslag nr. L 211 og L 212. Betænkning afgivet af Kulturudvalget den 7. maj 2003

Betænkning

over

I. Forslag til lov om TV 2/DANMARK A/S

II. Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed

(Ændringer som følge af lov om TV 2/DANMARK A/S)

[begge af kulturministeren (Brian Mikkelsen)]

1. Udvalgsarbejdet

Lovforslagene blev fremsat den 3. april 2003 og var til 1. behandling den 25. april 2003. Lovforslagene blev efter 1. behandling henvist til behandling i Kulturudvalget.

Møder

Udvalget har behandlet lovforslagene i 3 møder.

De to lovforslag er behandlet samlet i udvalget, da de indbyrdes hænger nøje sammen.

Høring

Et udkast til lovforslag har inden fremsættelsen været sendt i høring, og kulturministeren sendte den 21. februar 2003 dette udkast til udvalget, jf. alm. del – bilag 234. Den 28. marts 2003 sendte kulturministeren de indkomne høringssvar samt et notat herom til udvalget.

Skriftlige henvendelser

Udvalget har i forbindelse med udvalgsarbejdet modtaget skriftlige henvendelser fra Forenede Danske Antenneanlæg og Odense Kommune.

Kulturministeren har over for udvalget kommenteret de skriftlige henvendelser til udvalget.

Samråd

Udvalget har stillet et spørgsmål til statsministeren til mundtlig besvarelse. Statsministeren har besvaret spørgsmålet i et samråd med udvalget den 30. april 2003 og har efterfølgende sendt udvalget et notat om besvarelsen af spørgsmålet.

Spørgsmål

Udvalget har stillet 28 spørgsmål til kulturministeren og 1 spørgsmål til statsministeren til skriftlig besvarelse, som disse har besvaret.

2. Indstillinger og politiske bemærkninger

Et *mindretal* i udvalget (V, DF og KF) indstiller lovforslagene til *vedtagelse uændret*.

TV 2 står over for store udfordringer i de kommende år. Mediekonvergensen vil øge konkurrencen drastisk for alle medievirksomheder, og i den sammenhæng er det vigtigt for en station, der i forvejen arbejder fuldt ud på markedsvilkår trods licensandelen, at den frit kan udvikle sig uden politiske begrænsninger. Uanset om TV 2 fortsætter under de nuværende vilkår, eller om man privatiserer TV 2, er det helt afgørende for stationens eksistens, at den får mulighed for at udvikle nye selskaber som for eksempel betalingskanaler, pay per view-tjenester, radiotjenester og forretningsinitiativer på internettet. Hvis

Bet. o. lovf. vedr. TV 2/DANMARK A/S m.v.

en tv-station skal agere på det frie marked og således hente sin største indtjening herfra og den samtidig er statsejet og får licens og dermed konkurrencefordele over for andre medier, må man naturligvis lægge en række begrænsninger på en sådan stations virke. Ellers vil den kunne ødelægge andre medievirksomheder i at udvikle sig og eksistere.

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti mener i lyset af mediekonvergen samt de mange nye distributionskanaler og den deraf følgende øgede konkurrence ikke, at det for TV 2 vil være hensigtsmæssigt for stationen at være underlagt politiske bindinger som nævnt ovenfor. Det vil kunne stille stationen i alvorlige økonomiske problemer på sigt, som heretter kun vil kunne afhjælpes med en betragtelig licensforøgelse, som danskerne således vil være tvunget til at betale. Der er med andre ord kun ét seriøst alternativ til en privatisering, og det er en varig økonomisk indsprøjtning gennem licensforhøjelser af en sådan størrelse, at TV 2 ikke primært er markedsafhængig. Det ville betyde en meget stor licensforhøjelse for danskerne, som i forvejen betaler verdens højeste licens. En sådan licensforhøjelse eksisterer ikke i partiernes optik, og derfor ønsker vi at sætte TV 2 fri af de politiske bindinger, som vedrører mulighederne for frit at oprette kanaler, selskaber m.v.

V, KF og DF vil imidlertid ikke sætte TV 2 fri af de bindinger, som vedrører forpligtelsen til at sende tv, der som minimum har det programudbud, som findes på kanalen i dag. Dette programudbud skal også meget gerne udvikles, og derfor har forligspartierne V, KF og DF fastsat en række public service-krav i en decideret kontrakt, der underskrives af regeringen og den kommende køber af TV 2. En sådan kontrakt er langt mere bindende og synlig end de meget løse formuleringer, som i dag indgår som en del af den almindelige lovtæst for TV 2. En lovtæst, hvis betydning for programfladen i de senere år er blevet endog stærkt udvandet. I diskussioner om TV 2's programflade har TV 2 flittigt henvist til, at denne ikke er et politisk anliggende, hvorfor man frabad sig indblanding i, hvordan public service-kravene reelt blev opfyldt. Nu bliver kravene reelle og får gennem kontrakten vitalitet. Overtrædelse af kontrakten vil for udbyderen kunne betyde bøder og i sidste instans mistet sendetilladelse.

Det er helt afgørende for forligspartierne, at TV 2 Danmark er forpligtet over for hele befolkningen til via fjernsyn at sikre et bredt udbud af programmer omfattende nyhedsformidling, oplysning, kunst og underholdning. Der skal tilstræbes kvalitet, alsidighed og mangfoldighed. Ved programplanlægningen skal der lægges afgørende vægt på hensynet til informations- og ytringsfriheden. TV 2 skal gennem en aktiv sprogpolitik medvirke til at bevare og udvikle det danske sprog gennem blandt andet et ordentligt og korrekt dansk, og TV 2 skal lægge særlig vægt på sin rolle som formidler af dansk kunst og kultur, herunder den danske kulturarv.

TV 2 skal sende nyhedsprogrammer i mindst samme omfang som gennemsnittet i de seneste 4 år, og der skal være mindst én hovednyhedsudsendelse i prime time. TV 2 skal fortsat lægge vægt på dansksprogede programmer til børn; der skal fortsat være regionalprogrammer i samme omfang som i dag; TV 2 skal medvirke til at styrke dansk film- og dramaproduktion, og 10 procent af den sendetid i tv, der ikke består af nyheder, sportsbegivenheder, konkurrencer, reklamer og tekst-tv, eller 10 procent af programbudgettet skal afsættes til europæiske programmer fra producenter, der er uafhængige af tv-foretagender.

Derudover øges kravene til især døves og hørehæmmedes adgang til programmerne fra TV 2.

Der er altså tale om meget klare og specifikke krav på en lang række områder, som i dag ikke er nær så klart beskrevet, og som der ikke findes en decideret kontrakt på.

Ud over de nævnte krav er naturligvis de almindeligt gældende regler for TV 2 i særdeleshed og for elektroniske medievirksomheder i almindelighed.

V, K og DF vil fortsat have et TV 2, der leverer public service til danskerne, og som kan udnytte sine produktioner til også at omfatte andre medier, hvilket således vil udbrede TV 2's public service. Partierne mener, at det bedste udgangspunkt for at sikre dette er en privatisering. At borgerne samtidig slipper lidt billigere i licens, er en ekstra gevinst, som partierne glæder sig over i lyset af, at danskerne betaler verdens højeste licens.

Et *andet mindretal* i udvalget (S, SF, RV og EL) indstiller lovforslagene til *forkastelse* ved 3. behandling.

Socialdemokraterne vil på det kraftigste advare regeringen og Dansk Folkeparti mod en privatisering af TV 2 på det foreliggende grundlag.

TV 2 er i dag danskernes foretrukne tv-kanal, og hvad enten man kan lide det eller ej, udgør TV 2 i dag en af de mest centrale institutioner i den offentlige debat.

Med L 211 og L 212 lægger regeringen og Dansk Folkeparti op til en ideologisk og temmelig forhaslet privatisering af TV 2, som meget let kan resultere i en reel afvikling af det TV 2, vi kender i dag, og det kan hverken seerne eller den offentlige debat i Danmark være tjent med.

Processen omkring medieforliget og den efterfølgende behandling af de to lovforslag kan på ingen måde betegnes som positiv. Der har fra mange sider været sat spørgsmålstegn ved regeringens privatiseringsplaner for TV 2. Blandt andet har TV 2's tidligere bestyrelsesformænd og administrerende direktører markeret en fælles bekymring, ligesom en lang række eksperter har udtalt sig kritisk. Regeringspartierne har udvist ringe vilje til dialog, og lovforslagene er desværre hastet igennem Folketinget.

Dette til trods for, at lovforslagene er fremsat og nu behandles, uden at det nødvendige grundlag af information er tilvejebragt. For eksempel er der stadig uklarhed om de fremtidige tilladelsesvilkår for TV 2/Danmark A/S. Ligesom der også er uklarhed om, hvilke sanktioner der skal gælde for stationen ved overtrædelser af de fremtidige krav og vilkår, og med hvilken proportionalitet disse sanktioner skal gælde.

Det er fortsat svært at få øje på de mediepolitiske formål med de to lovforslag. Især fordi den gældende lovgivning på området ikke forhindrer TV 2 i en fortsat udvikling af stationens arbejde.

De to konsulentrapporter fra henholdsvis PricewaterhouseCoopers og Danske Bank, som regeringen og Dansk Folkeparti har placeret som en væsentlig del af argumentationen for en privatisering af TV 2, fremstår som endog meget optimistiske. Både hvad angår de økonomiske forudsætninger for en privatisering af TV 2 og eksempelvis den fremtidige udvikling på reklamemarkedet. Med andre ord er der mange indbyggede risici i det økonomiske grundlag, der opstilles som forudsætning for TV 2's omdannelse til aktieselskab og den efterfølgende privatisering.

Udvikler medieområdet, for eksempel reklamemarkedet, sig i en mindre gunstig retning end forventet af regeringen, er det Socialdemokraternes frygt, at en kommende ejer af TV 2 hurtigt vil være presset til at slække på kvaliteten. I den henseende vil nogle sikkert indvende, at det TV 2, vi kender i dag, allerede har tilpasset sig konkurrencen fra de kommercielle kanaler. Socialdemokraterne vurderer, at det vil være en udvikling, som med meget stor sandsynlighed blot vil forstærkes af en privatisering. Denne udvikling er i direkte modstrid med Socialdemokraternes kulturpolitiske visioner. Mediepolitik i dag handler i høj grad om at sikre seerne alternativer til det store kommercielle udbud af medier, herunder blandt andet sikring af alsidighed, mangfoldighed og kvalitet.

Dermed er en privatisering af TV 2 – på det foreliggende grundlag – en gambling med seernes fortrukne tv-kanal, og det vil Socialdemokraterne ikke være med til.

Socialistisk Folkeparti understreger, at disse to lovforslag er en udløber af den medieaftale, som regeringen den 3. juni 2002 indgik med Dansk Folkeparti om mediepolitikken for perioden 2002-2006.

Medieaftalen var resultatet af et forhandlingsforløb, hvor Socialistisk Folkeparti også indgik. Forhandlingerne bar naturligt nok præg af, at regeringen sammen med Dansk Folkeparti havde flertal for en række ændringer, herunder også en privatisering af TV 2. SF gik ind i disse forhandlinger ud fra de konditioner og den forudsætning, at regeringen ville privatisere TV 2. Uanset at SF var og er negativ over for dette, gik partiet ind i forhandlingerne ud fra disse forudsætninger, idet det for SF måtte dreje sig om at søge at nå det bedst mulige resultat. Det var ikke let. Men forsøget skulle efter SF's opfattelse gøres.

Forhandlingerne viste helt tydeligt, at regeringen var mere optaget af at tilfredsstille Dansk Folkepartis synspunkter end de synspunkter, som SF og de øvrige partier til venstre for regeringen havde. Derfor var der ingen reelle indrømmelser til SF, som kunne betyde, at det ville være realistisk med et ja til en medieaftale fra SF's side, hverken med hensyn til TV 2 eller de øvrige områder: DR, lokalradioer og lokal-tv.

SF afviser derfor de to lovforslag af følgende grunde:

Det er selvfølgelig muligt at sælge TV 2. Men det vil efter alt at dømmes ikke være det samme TV 2, der eksisterer nogle år efter et eventuelt salg, med hensyn til public service-forpligtelser i forhold til det TV 2, som vi kender i dag. Sikringen af public service er ikke gjort med de to rapporter, som kulturministeren har fået udarbejdet, hvilket heller ikke var formålet.

En problematisering af public service kunne være nået, hvis man også havde ladet nogle mediesagkyndige udarbejde en rapport om mulighederne for at opretholde public service-forpligtelserne i en rent kommerciel sammenhæng. Men en sådan rapport var kulturministeren ikke interesseret i, for det kunne have forstyrret billedet af, at TV 2 kan sælges uden særlige problemer.

Medieforliget med salget af TV 2 indeholder en klar selvmodsigelse. Det ligger i, at TV 2 skal sælges samtidig med, at de nuværende public service-forpligtelser opretholdes. At begge dele vil kunne sikres, er der ikke meget, der tyder på, idet et TV 2 i en endnu mere kommerciel ramme i den grad vil være tvunget til at tænke på, hvilke reklamer der kan sælges i forbindelse med bestemte udsendelser.

Det betyder, at man vil være nødt til målrettet at gå efter bestemte seergrupper. Det vil blandt andet sige serier af den lette genre og sportsudsendelser til et forholdsvis ungt og købedygtigt publikum. Det betyder samtidig, at der er andre seergrupper og udsendelser, der vil blive nedprioriteret.

Helt galt går det selvfølgelig, hvis nogle af forudsætningerne fra de to økonomiske rapporter ikke holder. Og der skal ikke meget til, inden forudsætningerne begynder at skride. Det fremgår også af rapporterne, der peger på en forbedret økonomi ved at markedsføre TV 2 yderligere.

I den forbindelse er det også værd at bemærke, at der er forskellige politiske bindinger på TV 2, som der i de økonomiske rapporter peges på bør begrænses eller fjernes. Det gælder aftalen om, at TV 2 skal anvende 60 mio. kr. årligt til film. Det gælder den såkaldte entreprisemodel, der indebærer en stor produktion uden for huset selv. Det er naturligvis logisk, at man i økonomiske analyser kommer med sådanne anbefalinger.

Disse bindinger er i modstrid med et ønske om, at TV 2 skal kunne tjene penge. Ud fra en

økonomisk gevinstmaksimering skal der være færrest mulige begrænsninger i den forbindelse. Ellers kan det blive vanskeligt at finde købere, der vil betale en fornuftig pris for TV 2. Og hvad vil der ske, hvis for eksempel den økonomiske vækst bliver lavere med mindre reklameomsætning til følge og dermed faldende reklameindtægter.

Begge rapporter går ud fra, at der fortsat kan ske en effektivisering af driften. Spørgsmålet er blot, om det vil være tilfældet, uden at det går ud over kvaliteten.

Endelig efterlader forskellige meldinger om digitaliseringen et stort spørgsmål om, hvad regeringen vil med digitaliseringen. Ønsker regeringen et digitaliseret, jordbaseret net, som alle danskere kan få glæde af, og som samfundet kan have en vis indflydelse på. Eller ønsker regeringen at overlade alt til markeds kræfterne, samtidig med at det jordbaserede net opgives, hvorved ganske mange danskere er holdt udenfor, medmindre de får kabel- eller satellitadgang. Svaret kender vi ikke. Måske har regeringen heller ikke noget, hvilket gør usikkerheden omkring TV 2 endnu større.

SF afviser de to lovforslag. Salget af TV 2 kan efter SF's opfattelse ikke undgå at medføre et ringere TV og en svækkelse af public service.

Det Radikale Venstre er ikke principielt imod at privatisere TV 2. Men der skal være et klart og lødigt medjepolitisk formål med privatiseringen. Det skal ikke være en privatisering for dennes egen skyld. Og privatiseringen skal foregå på et økonomisk forsvarligt grundlag. Ingen af disse betingelser er opfyldt i den nuværende privatiseringsplan for TV 2. Det Radikale Venstre ser sig derfor nødsaget til at advare regeringen og Dansk Folkeparti mod at gennemføre privatiseringen på det nuværende grundlag.

Regeringens væsentligste argument for at privatisere TV 2 er, at TV 2 skal kunne udvikle sig gennem samarbejde med andre medieaktører og tiltrække risikovillig kapital. Der er intet til hinder for dette i det nuværende lovgrundlag.

Givet den forventede udvikling på det danske reklamemarked og de almindelige markedsbetingelser for et privatiseret TV 2 kan man forvente besparelser på programudgifterne hos et privatiseret TV 2, som vil ramme de danskproducerede programmer. Dette er direkte i strid med regeringens eksplicitte målsætninger. End-

videre fremstår de uafhængige konsulentrapporters vurdering af det økonomiske grundlag for et privatiseret TV 2 – fra PriceWaterhouseCoopers og Danske Bank – endog meget optimistiske.

Derudover har regeringen ikke vist, hvordan troværdige sanktionsmekanismer skal sikre, at et privat TV 2 overholder de i forvejen udhulede public service-forpligtelser. Det Radikale Venstre finder det i denne sammenhæng påfaldende, at man ikke – hvis man virkelig ønsker at stimulere en bedre programflade på TV 2 – anvender det mere direkte instrument, nemlig at revidere public service-forpligtelserne og opgradere et passende offentligt organ til at overvåge overholdelsen af disse.

Endelig finder Det Radikale Venstre det betænkeligt, at regeringen tilsyneladende er parat til at opgive en af de vigtigste mediepolitiske målsætninger i Danmark i nyere tid – oprettelsen af et digitalt, jordbaseret sendenet – for at sikre privatiseringen af TV 2. Dermed fratager man de danske tv-seere muligheden for et mangfoldigt, landsdækkende programudvalg; man fravælger en række teknologiske muligheder, som vil ændre og forbedre danskernes brug af deres tv, og de regionale TV 2-stationer fratages muligheden for at oprette en landsdækkende tv-kanal, som regeringen ellers opfordrer dem til i andre sammenhænge.

Enhedslisten er imod en privatisering af TV 2. Markedsmekanismerne kommer til at bestemme ikke blot de økonomiske rammer for TV 2, men også indholdet i TV 2. Privatiseringen vil forringe public service-udbuddet og gennemhulle sendefladen med en øget strøm af reklamer. Den øgede reklameorientering påvirker ikke alene sendefladen, men også programmernes indhold. Konsekvensen vil være mere ensartet, dårligt tv og færre danskproducerede kvalitetsprogrammer. Kritisk egen-tv-produktion og journalistiske udsendelser vil ikke kunne konkurrere med de billigere køb fra de internationale nyhedsbureauer. Der vil heller ikke længere være en forpligtelse til at sende programmer til snævre målgrupper.

Med privatiseringen afskrives et tv, der kunne være et af de bedste redskaber, der findes til at bevare og udvikle dansk kultur, dansk musik og dansk tradition.

Det bliver ikke længere muligt at sikre åbenhed og demokratisk indsigt i TV 2, og med privatiseringen afskrives muligheden for at forbedre og stille krav til kvaliteten. Det er heller ikke i behandlingen af lovforslagene lykkedes at få garantier for, at der ikke efterfølgende åbnes for brugerbetaling. Derimod ligger det klart, at regeringen vil droppe en oprettelse af et digitalt, jordbaseret sendenet, der kunne give grobund for et langt mere varieret programudbud, både landsdækkende og regionalt.

For Enhedslisten er alternativet til privatiseringen to offentligt ejede, konkurrerende public service-stationer finansieret af en progressiv skat – ikke af licens.

Et tredje mindretal i udvalget (KRF) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget ved 3. behandling.

Kristeligt Folkeparti går ind for de overordnede principper i de to lovforslag, der gør det muligt at omdanne TV 2 til et statsligt aktieselskab og efterfølgende bemyndige ministeren til at sælge aktierne i TV 2.

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig de generelle rammevilkår, der opstilles i de to lovforslag for privatisering af TV 2. Men når det gælder de konkrete vilkår, der skal knyttes til en privatisering, vil de komme til at fremgå af de tilladelsesvilkår, som skal fastlægges, og af de konkrete public service-krav, der skal vedtages på et senere tidspunkt. KRF kan ikke konkret vide, hvordan betingelserne for privatisering bliver, og har ingen indflydelse på disse vilkår, da KRF ikke er en del af medieforliget. KRF vil derfor ikke tage medansvar for noget, som vi ikke har medindflydelse på.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-unut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen. Der gøres opmærksom på, at et flertal eller et mindretal i udvalget ikke altid vil afspejle et flertal/mindretal ved afstemning i Folketingssalen.

Kim Andersen (V) fmd. Ester Larsen (V) Leif Mikkelsen (V) Preben Rudiengaard (V)

Louise Frevert (DF) Poul Nødgaard (DF) Carina Christensen (KF) Charlotte Dyremose (KF)

Bodil Kornbek (KRF) Frode Sørensen (S) Jytte Andersen (S) Jytte Wittrock (S)

Mette Frederiksen (S) Poul Qvist Jørgensen (S) Ole Sohn (SF) Naser Khader (RV)

Pernille Falcon (EL)

Tjóðveldisflokkurin, Inuit Ataqatigiit og Siumut havde ikke medlemmer i udvalget.

Folketingets sammensætning

Venstre, Danmarks Liberale Parti (V)	56*	Enhedslisten (EL)	4
Socialdemokratiet (S)	52	Kristeligt Folkeparti (KRF)	4
Dansk Folkeparti (DF)	22	Tjóðveldisflokkurin (TF)	1
Det Konservative Folkeparti (KF)	16	Inuit Ataqatigiit (IA)	1
Socialistisk Folkeparti (SF)	12	Siumut (SIU)	1
Det Radikale Venstre (RV)	9	Uden for folketingsgrupperne (UFG)	1

* Heraf 1 medlem valgt på Færøerne

Oversigt over bilag vedrørende L 211 og L 212

Bilagsnr.	Titel
1	Kommenteret høringsnotat og hørings svar, fra kulturministeren
2	Kopi af kulturministerens brev af 25/3-03 til borgmester Anker Boye vedrørende TV 2's geografiske placering efter en privatisering
3	Brev fra statsminister Anders Fogh Rasmussen til tidligere formænd og direktører for tv om privatisering af TV 2
4	Svar på § 20-spørgsmål og udvalgsspørgsmål på alm. del, der er stillet om TV 2/Danmark efter 1/1-03, og henvisning til alm. del – bilag 235, hvor rapport fra PriceWaterhouse Coopers og rapport fra Danske Bank er omdelt
5	Udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslagene
6	Henvendelse af 7/4-03 fra Odense Kommune
7	Spm. 1 om kommentar til henvendelse af 7/4-03 fra Odense Kommune, til kulturministeren
8	Henvendelse af 25/2-03 fra Odense Kommune
9	Avisartikler, der omhandler det åbne brev til statsministeren fra tidligere TV 2-bestyrelsesformænd og -direktører om privatisering af TV 2
10	Meddelelse om, at udkast til tidsplan for udvalgets behandling af lovforslagene er godkendt på udvalgets møde 9/4-03
11	Samrådssp. A om Politikens åbne brev af 15/3-03 til statsministeren fra tidligere TV 2-bestyrelsesformænd og -direktører, til statsministeren, kopi til kulturministeren
12	Spm. 2 om en redegørelse for de økonomiske konsekvenser for Fyn og den omkringliggende region, såfremt TV 2 flyttes til eksempelvis hovedstaden, til kulturministeren
	Spm. 3 om, hvorledes en eventuel flytning af TV 2 til eksempelvis hovedstadsområdet harmonerer med regeringens regionalpolitik, til kulturministeren
	Spm. 4, om den nuværende fysiske placering af TV 2 i Odense er med til at sikre en regional afbalancering af de danske medier, til kulturministeren
	Spm. 5 om, hvorledes man i Norge har forholdt sig til spørgsmålet om geografisk spredning af tv-medier i forbindelse med norsk TV 2, til kulturministeren
	Spm. 6 om den nuværende entreprisemodel, hvor TV 2 er forpligtet til at tilvejebringe hovedparten af programmerne ved køb hos eksterne producenter, til kulturministeren
	Spm. 7 om ophør af entreprismodellen, til kulturministeren
	Spm. 8, om snævre målgrupper ikke længere skal være omfattet af TV 2's public service-forpligtelser, til kulturministeren
	Spm. 9 om ophør af public service-forpligtelser, til kulturministeren
	Spm. 10, om et privatejet TV 2 ikke vil opkræve brugerbetaling, til kulturministeren
	Spm. 11, om et privat TV 2 skal have andel i licensmidlerne, til kulturministeren
	Spm. 12 om planer for sendemasterne i relation til en privatisering af TV 2, til kulturministeren
	Spm. 13 om sanktioner for overtrædelse af aftaler og tilladelser for et privat TV 2, til kulturministeren

Bilagsnr.	Titel
	Spm. 14 om salgsprocessen i forbindelse med en privatisering af TV 2, til kulturministeren
	Spm. 15 om indholdet i de tilladelsesvilkår, der vil blive benyttet i forbindelse med privatisering af TV 2, til kulturministeren
	Spm. 16 om en nedsat arbejdsgruppe vedrørende den fremtidige regulering af radio- og fjernsynsreklamer, til kulturministeren
	Spm. 17, om en public service kontrakt også er gældende for et privatiseret TV 2, til kulturministeren
	Spm. 18 om koordinering af sendetidspunkt for nyproduceret dansk drama, til kulturministeren
	Spm. 19 om, hvordan tv-programmer for børn med høj kvalitet måles, til kulturministeren
	Spm. 20 om, hvad et bredt udbud af programmer omfatter, til kulturministeren
	Spm. 21 om, hvordan væsentlig samfundsinformation defineres, til kulturministeren
13	Svar på spm. 1 om kommentar til henvendelse af 7/4-03 fra Odense Kommune, fra kulturministeren
14	Henvendelse af 24/4-03 fra FDA, Forenede Danske Antenneanlæg
15	Spm. 22 om kommentar til henvendelse af 24/4-03 fra FDA, Forenede Danske Antenneanlæg, til kulturministeren
16	Svar på spm. 2 om en redegørelse for de økonomiske konsekvenser for Fyn og den omkringliggende region, såfremt TV 2 flyttes til eksempelvis hovedstaden, fra kulturministeren
	Svar på spm. 3 om, hvorledes en eventuel flytning af TV 2 til eksempelvis hovedstadsområdet harmonerer med regeringens regionalpolitik, fra kulturministeren
	Svar på spm. 4, om den nuværende fysiske placering af TV 2 i Odense er med til at sikre en regional afbalancering af de danske medier, fra kulturministeren
	Svar på spm. 5 om, hvorledes man i Norge har forholdt sig til spørgsmålet om geografisk spredning af tv-medier i forbindelse med norsk TV 2, fra kulturministeren
	Svar på spm. 6 om den nuværende entreprisemodel, hvor TV 2 er forpligtet til at tilvejebringe hovedparten af programmerne ved køb hos eksterne producenter, fra kulturministeren
	Svar på spm. 7 om ophør af entreprisemodellen, fra kulturministeren
	Svar på spm. 8, om snævre målgrupper ikke længere skal være omfattet af TV 2's public service-forpligtelser, fra kulturministeren
	Svar på spm. 9 om ophør af public service-forpligtelser, fra kulturministeren
	Svar på spm. 10, om et privatejet TV 2 ikke vil opkræve brugerbetaling, fra kulturministeren
	Svar på spm. 11, om et privat TV 2 skal have andel i licensmidlerne, fra kulturministeren
	Svar på spm. 12 om planer for sendemasterne i relation til en privatisering af TV 2, fra kulturministeren
	Svar på spm. 13 om sanktioner for overtrædelse af aftaler og tilladelser for et privat TV 2, fra kulturministeren
	Svar på spm. 14 om salgsprocessen i forbindelse med en privatisering af TV 2, fra kulturministeren
	Svar på spm. 15 om indholdet i de tilladelsesvilkår, der vil blive benyttet i forbindelse med privatisering af TV 2, fra kulturministeren
	Svar på spm. 16 om en nedsat arbejdsgruppe vedrørende den fremtidige regulering af radio- og fjernsynsreklamer, fra kulturministeren

Bilagsnr.	Titel
	Svar på spm. 17, om en public service-kontrakt også er gældende for et privatiseret TV 2, fra kulturministeren
	Svar på spm. 18 om koordinering af sendetidspunkt for nyproduceret dansk drama, fra kulturministeren
	Svar på spm. 19 om, hvordan tv-programmer for børn med høj kvalitet måles, fra kulturministeren
	Svar på spm. 20 om, hvad et bredt udbud af programmer omfatter, fra kulturministeren
	Svar på spm. 21 om, hvordan væsentlig samfundsinformation defineres, fra kulturministeren
17	Henvendelse af 24/4-03 fra Forenede Danske Antenneanlæg
18	Spm. 23 om kommentar til henvendelse af 24/4-03 fra Forenede Danske Antenneanlæg, til kulturministeren
19	Spm. 24 om TV 2's udlægning af programproduktion, til kulturministeren Spm. 25 om fremtidige tilladelsesvilkår for TV 2/Danmark A/S, til kulturministeren Spm. 26 om, hvilke målgrupper der har krav på at blive betjent af TV 2, til kulturministeren Spm. 27 om hensigtsmæssigheden af at lade TV 2's sendemaster forblive i TV 2's ejerskab, til kulturministeren Spm. 28 om at sende nyheder på DR og TV 2 samtidig, til kulturministeren
20	Kopi af kulturministerens brev til borgmester Anker Boye, Odense Kommune, vedrørende TV 2's geografiske placering efter en privatisering
21	Ændret tidsplan for udvalgets behandling af lovforslagene
22	Spm. 29 om oversendelse af talepapir fra samrådet 30/4-03, til statsministeren
23	Svar på spm. 22 om kommentar til henvendelse af 24/4-03 fra FDA, Forenede Danske Antenneanlæg, fra kulturministeren
24	Kopi KUU: Svar på spm. 67 om, hvad der er indeholdt i de public service-kontrakter, der i øjeblikket forhandles med Danmarks Radio og TV 2, fra kulturministeren
25	Svar på spm. 23 om kommentar til henvendelse af 24/4-03 fra Forenede Danske Antenneanlæg, fra kulturministeren
26	Svar på spm. 24 om TV 2's udlægning af programproduktion, fra kulturministeren Svar på spm. 25 om fremtidige tilladelsesvilkår for TV 2/Danmark A/S, fra kulturministeren Svar på spm. 26 om, hvilke målgrupper der har krav på at blive betjent af TV 2, fra kulturministeren Svar på spm. 27 om hensigtsmæssigheden af at lade TV 2's sendemaster forblive i TV 2's ejerskab, fra kulturministeren Svar på spm. 28 om at sende nyheder på DR og TV 2 samtidig, fra kulturministeren
27	Svar på spm. 29 om oversendelse af talepapir fra samrådet 30/4-03, fra statsministeren,
28	Oversigt over spørgsmål og svar vedrørende lovforslagene
29	1. udkast til betænkning